

[Stauning.]

vilde være uretfærdigt mod Formueejerne at lægge denne Byrde særlig paa dem, for det var dog ikke sikkert, at de alle sammen havde haft Part i Landmandsbankens Sammenbrud. Jeg anerkender, at dette sidste nok er rigtigt, der er nok nogle af dem, der ikke har haft Andel deri, men det er dem, der har de stærkeste Skuldre, og i Henhold til Venstres Program er det der, vi skal lægge Skattebyrden, og det forekommer mig unægtelig at være ejendommeligt, at denne Bestræbelse for at være retfærdig overfor Formueejerne faar den Konsekvens, at man tager fra Invaliderne og Aldersrentnynderne og andre ulykkelige Væsener for at faa Midler til at give til disse de rigeste, og at man nu modsætter sig, at disse de rigeste paa særlig Maade kommer til at udrede en Del af de Udgifter, som en stor Banks Sammenbrud maatte nødvendiggøre.

Men der er jo ikke noget at gøre ved den Ting. Naar Venstre ikke vil være med til denne Sags Fremme, kan jeg kun beklage det, medens jeg jo har Aarsag til at takke det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der i hvert Tilfælde sluttede sin besynderlige Tale med at tilsige sin Villighed til at tale om det. Ellers maa jeg sige, det var en underlig Tale, det ærede Medlem holdt. Han talte om, at man skulde lade være med Skaberi, og det var en meget vel anbragt Bemærkning overfor ham selv. Derimod synes jeg, det var i høj Grad ilde anbragt, naar han bredte sig om, at jeg havde talt om Svindlere, og at der fandtes Svindlere i det Parti og Svindlere i det Parti.

Noget saadant har jeg overhovedet ikke indladt mig paa. Men at der fandtes Svindlere i Forholdet til Landmandsbanken, er i hvert Tilfælde en Kendsgerning, og det var det, jeg beskæftigede mig med. Og jeg har beskæftiget mig med, hvem der havde Ansaret og burde have baaret en klækkelig Part af den Skade, som skete, og det ærede Medlem bad nu meget indtrængende om at faa at vide, hvem det var. Jeg maa efter denne Opfordring imødekomme ham og nævne Navnene paa den Bestyrelse, han er saa begærlig efter at faa frem. Det forbavser mig i øvrigt, at det ærede Medlem, der har saa intim Forbindelse med Landmandsbanken, ikke kender dem, men det gør han altsaa ikke, siden han saa indstændigt beder om at faa disse Navne frem.

Jeg beder om den højtærede For-

mands Tilladelse til at oplyse, hvem der var Medlemmer af Bestyrelsen og af Bankraadet for Landmandsbanken, da den brød sammen. Det var Admiral, Kammerherre de Richelieu, Storkors af Dbg og Dbmd. Han var Formand for Bestyrelsen og var en Tid Medlem af Landstinget tilhørende det ærede Medlem Hr. Korsgaards Parti. Saa var der Overformynder M. P. Friis — jeg vil springe „Storkors“ og alt det andet over efterhaanden, for det fylder for meget. (Korsgaard: Nej, lad os faa det hele!). Naa, ja . . . Storkors af Dbg. og Dbmd., Hr. N. Schack Eyber, Kmd. af Dbg. og Dbmd., Grosserer A. Collstrop, Direktør H. Heilbuth, Direktør N. C. V. Reimer, R. af Dbg., Forpagter Chr. Sonne, Kmd. af Dbg., og Fabrikejer Bjørn Stephensen, R. af Dbg. og Dbmd.

Dette var de saakaldte Bestyrelsesmedlemmer, hvortil føjer sig Bankraadet: Professor, Dr. juris V. Bentzon, Kmd. af Dbg. og Dbmd., Kammerherre, Greve F. Brockenhuus-Schack, Storkors af Dbg. og Dbmd., Kammerherre, Kaptajn Otto Bull, Storkors af Dbg. og Dbmd., Kammerherre, Hofjægermester H. Collet, R. af Dbg. og Dbmd., Lensgreve Aage Danneskiold-Samsøe, Grosserer Allan Hansen, Etatsraad, Direktør Wilh. Hansen, R. af Dbg. og Dbmd., Kammerherre, Hofjægermester, Greve Adam Moltke, R. af Dbg., Kammerherre, Hofjægermester, Lensgreve F. C. Moltke, Kmd. af Dbg. og Dbmd., Direktør H. P. Prior, R. af Dbg., Kammerherre, Hofjægermester, Lensgreve Fr. Raben Levetzau, Storkors af Dbg. og Dbmd., Direktør Kay Reinhard, R. af Dbg. og Dbmd., fhv. Direktør for Udenrigsministeriet, Kammerherre O. C. Scavenius, Kmd. af Dbg. og Dbmd., Kammerherre, Hofjægermester A. Tesdorpf, R. af Dbg., og Kammerherre, Hofjægermester, Lensgreve B. Wedell, Storkors af Dbg. og Dbmd. — denne sidste er senere død.

Dette er altsaa den Bestyrelse, som havde et væsentligt Ansvar for, at det fik Lov til at gaa saa galt, som det gik, og som efter min Mening ogsaa havde været den nærmeste til at skillinge sammen og betale adskilligt mere, end der blev betalt.

Det ærede Medlem søgte omhyggeligt at finde Familieskabet eller Venskabsforholdet mellem Socialdemokratiet og denne Bestyrelse. Jeg tror ikke, han finder ret meget. Heller ingen af dem paa den anden Liste, som vi havde i dette Forhold, Listen af 1. Februar 1917, har nogen Tilknytning til os: Admiral Riche-